

Den klassiska dramaturgiska modellen

Här är ett exempel på dramaturgisk uppbyggnad av en berättelse. Den klassiska dramaturgiska modellen har sitt ursprung i det antika, grekiska dramat. Fundera över om den är användbar för er. Det beror förstås på hur ni valt att berätta er berättelse.

- Anslag = Förväntningar väcks, framåtrörelsen inleds.
- Presentation = Fakta kring huvudkonflikten, sammanhangen kring huvudpersoner, samt en översikt över huvudpersonen/huvudpersonerna.
- Fördjupning = Huvudpersoner och eventuella antagonister presenteras mer ingående (drivkrafter, svaga/starka sidor) konfliktens bakgrund utvecklas, sympati/avsky väcks.
- Upptrappning = Tempot ökar, konflikter trappas upp.
- Klimax = Konflikten/konflikterna avgörs, det utlovade anslaget infrias, presentationen och fördjupningen bekräftas, upptrappningen når sin kulmen.
- Avrundning = Lugnet efter stormen, publiken får ta del av huvudpersonernas känslor – sorg eller triumf, eventuella sidokonflikter reds ut, personliga relationer reds ut eller bryts.
- Berättelsens premiss = Historiens utgångspunkt, berättelsens budskap, till exempel "Brott lönar sig aldrig".
- Övriga = Saknas någon del i den dramaturgiska modellen? Är premissen oväntad eller tvetydig? Har författaren behandlat någon del i modellen på ett nytt sätt?

Källa: Wikipedia 2020-01-09